

Ako tovidím ja **Zdravotná daň**

Hospodárenie mnohých štátnych firiem sa zhoršuje. Riešenie privatizáciou je však momentálne nemožné. Nechce ho väčšina, ani politici, ktorí ju reprezentujú.

To isté platí o opatreniach aspoň čiastočne eliminujúcich negatívne dôsledky starnutia obyvateľstva v dôchodkovom systéme či zdravotníctve. Predlžovanie veku odchodu do dôchodku či zmena farby spoluúčasti pacientov z čiernej a šedej (napríklad úplatky) na bielu (legálne platby) sú jednoducho neaktuálne. Nechystá sa veru ani sľubovaný boj proti zneužívaniu invalidného poistenia, ani tlak na určovanie regulovaných cien na rovnovážnej úrovni a mnoho ďalších opatrení, ktoré by dlhodobo pomohli Slovensku, lenže sú nepopulárne.

Zdá sa, že politicky priechodné dnes nie sú tie systémové zmeny, ktoré sú pre krajinu najužitočnejšie, ale tie, ktoré vládnym stranám najmenej znížia preferencie. Takou zmenou by mohol byť napríklad presun výberu zdravotných odvodov v dnešnej výške do režimu daňových úradov, ktoré by ich ďalej prideliť jednotlivým zdravotným poisťovniam. Podobne dnes Sociálna poisťovňa vyberá príspevky na dôchodky do druhého piliera. Efektívnosť a teda aj férovosť výberu by sa iste zvýšila. V súčasnosti je u nás počet samostatne zárobkovo činných osôb približne päťnásobne nižší než počet zamestnancov, pričom zaplatia na daniach sedemnásobne menej. Na odvodoch do [zdravotných poisťovní](#) však zaplatia až trinásťkrát menej.

Politicky by síce takéto opatrenie znamenalo stratu voličov, ktorí sa dnes dokážu vyhnúť príspevkom na zdravotníctvo, tá by však mohla byť kompenzovaná zrušením nepopulárneho ročného zúčtovania zdravotného poistenia, znížením byrokracie spojenej s nutnosťou korešpondencie až s piatimi poisťovňami, zvýšením prílivu peňazí do zdravotníctva, prípadne aj možným primeraným poklesom odvodových sadzieb.

pondelok 8. 12. 2008 | Eugen Jurzyca Inštitút pre ekonomické a sociálne reformy